

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 22. novembra 2006 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu v M [REDACTED] JUDr. J [REDACTED] S [REDACTED] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a f/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) rozhodol

t a k t o :

JUDr. J [REDACTED] S [REDACTED], sudca Okresného súdu M [REDACTED], nar. [REDACTED] v M [REDACTED] bytom K [REDACTED], [REDACTED] M [REDACTED] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že

na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu M [REDACTED] č.k. 7 C 519/02-106 zo dňa 15.1.2003, ktorým súd zaviazal žalovaného S [REDACTED] Ing. J [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED], IČO: [REDACTED], DRČ: [REDACTED], [REDACTED] M [REDACTED] zaplatiť žalobkyni M [REDACTED] S [REDACTED], rod. M [REDACTED], nar. [REDACTED], bytom M [REDACTED] náhradu škody v sume 29 671 200,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, ako aj trovy konania na účet právneho zástupcu žalobkyne, advokáta JUDr. A [REDACTED] H [REDACTED], Advokátska kancelárie

K [redacted] a Okresnému súdu M [redacted] súdny poplatok vo výške 200 000,- Sk, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v K [redacted] č.k. 17 Co 235/03-160 zo dňa 26.9.2003 a vykonateľnosť dňa 27.4.2003 a na základe žiadosti o udelenie poverenia JUDr. L [redacted] Ž [redacted], súdnej exekútorke so sídlom exekútorského úradu [redacted] M [redacted], ktorá požiadala 27.11.2003 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného Advokátskou kanceláriou H [redacted] & s [redacted] vo veci oprávneného JUDr. A [redacted] H [redacted], advokát, [redacted], [redacted] K [redacted] proti povinnému S [redacted] k [redacted] p [redacted], T [redacted] [redacted] B [redacted] - N [redacted] M [redacted] zo zákona zastúpená A [redacted] - S [redacted] p [redacted], a. s., so sídlom B [redacted], [redacted] o zaplatenie 1 045 100,- Sk a doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, podaného Okresnému súdu M [redacted] dňa 28.11.2003, v ktorom bol ako oprávnený uvedený M [redacted] S [redacted] nar. [redacted] bytom M [redacted], zastúpená JUDr. A [redacted] H [redacted], advokátom so sídlom v K [redacted], [redacted] a povinný S [redacted] k [redacted] p [redacted], T [redacted] [redacted] B [redacted] - N [redacted] M [redacted] zo zákona zastúpená A [redacted] - S [redacted] p [redacted], a. s., so sídlom B [redacted], [redacted] o zaplatenie istiny 671 200,- Sk s príslušenstvom, vydal dňa 1.12.2003 poverenie č. 5807 035758*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútorke JUDr. L [redacted] Ž [redacted] pričom z originálu poverenia, podpísaného JUDr. J [redacted] S [redacted] založeného v spise vedenom na Okresnom súde M [redacted] pod č.k. 7 Er 444/03 na čísle listu 18 vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávneného JUDr. A [redacted] H [redacted], advokát, [redacted] K [redacted] proti povinnému S [redacted] k [redacted] p [redacted], T [redacted] [redacted] B [redacted] - N [redacted] M [redacted] na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 1 045 100,- Sk a súdny poplatok 500,- Sk, avšak na tomto poverení zároveň mechanickým strojom nad pôvodným označením oprávneného dopísaná aj M [redacted] S [redacted] nar. [redacted], bytom M [redacted] a v riadku na vymoženie uloženej povinnosti je strojom dopísaná aj istina vo výške 29 671 200,- Sk so 17,6 % úrokom od 23.4.2003 do zaplatenia, trovy súdneho konania vo výške 82 836,- Sk pre právneho zástupcu a trovy súdneho exekútora, z čoho vyplýva,

- že konal v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41). Prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu, ako aj ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného

poriadku, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a ak zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, keďže napriek tomu, že bol rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom, vydal poverenie na vykonanie exekúcie a žiadosť o udelenie poverenia nezamietol, a teda takéto jeho svojvoľné rozhodnutie je rozhodnutím, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku,

- dopisoval údaje do verejnej listiny – poverenia č. 5207 035758*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. L. Ž. v úmysle, aby bola použitá ako práva,

pretože skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

O náhrade trov konania rozhodne disciplinárny súd podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch samostatným rozhodnutím.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 29. januára 2004, podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. J. S. sudcovi Okresného súdu M. nar. v M., bytom K. M. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu M. č.k. 7 C 519/02-106 zo dňa 15.1.2003, ktorým súd zaviazal žalovaného S., Ing. J. S. nar. IČO: , DRČ: , M. zaplatiť žalobkyni M. S., rod. M., nar. , bytom M. náhradu škody v sume 29 671 200,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, ako aj trov

konania na účet právneho zástupcu žalobkyne, advokáta JUDr. A [redacted] H [redacted], A [redacted] k [redacted] K [redacted] a Okresnému súdu M [redacted] súdny poplatok vo výške 200 000,- Sk, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v K [redacted] č.k. 17 Co 235/03-160 zo dňa 26.9.2003 a vykonateľnosť dňa 27.4.2003 a na základe žiadosti o udelenie poverenia JUDr. L [redacted] Ž [redacted] súdnej exekútorky so sídlom exekútorského úradu [redacted] M [redacted] ktorá požiadala 27.11.2003 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného Advokátskou kanceláriou H [redacted] & s [redacted] vo veci oprávneného JUDr. A [redacted] H [redacted], advokát, [redacted] K [redacted] proti povinnému S [redacted] k [redacted] p [redacted], T [redacted], [redacted] B [redacted] - N [redacted] M [redacted], zo zákona zastúpená A [redacted] - S [redacted] p [redacted], a. s., so sídlom B [redacted] [redacted] o zaplatenie 1 045 100,- Sk a doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, podaného Okresnému súdu M [redacted] dňa 28.11.2003, v ktorom bol ako oprávnený uvedený M [redacted] S [redacted] nar. [redacted], bytom M [redacted], zastúpená JUDr. A [redacted] H [redacted], advokátom so sídlom v K [redacted], [redacted] a povinný S [redacted] k [redacted] p [redacted], T [redacted], [redacted] B [redacted] - N [redacted] M [redacted] zo zákona zastúpená A [redacted] - S [redacted] p [redacted], a. s., so sídlom B [redacted], [redacted] o zaplatenie istiny 671 200,- Sk s príslušenstvom, vydal dňa 1.12.2003 poverenie č. 5807 035758*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. L [redacted] Ž [redacted], pričom z originálu poverenia, podpísaného JUDr. J [redacted] S [redacted] založeného v spise vedenom na Okresnom súde M [redacted] pod č.k. 7 Er 444/03 na čísle listu 18 vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávneného JUDr. A [redacted] H [redacted], advokát, [redacted], K [redacted] proti povinnému S [redacted] k [redacted] p [redacted], [redacted], B [redacted] - N [redacted] M [redacted] na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 1 045 100,- Sk a súdny poplatok 500,- Sk, avšak na tomto poverení zároveň mechanickým strojom nad pôvodným označením oprávneného dopísaná aj M [redacted] S [redacted] nar. [redacted], bytom M [redacted] a v riadku na vymoženie uloženej povinnosti je strojom dopísaná aj istina vo výške 29 671 200,- Sk so 17,6 % úrokom od 23.4.2003 do zaplatenia, trovy súdneho konania vo výške 82 836,- Sk pre právneho zástupcu a trovy súdneho exekútora.

Z uvedeného navrhovateľ uzavrel, že sudca JUDr. S [redacted] konal v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41). Prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným

orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu, ako aj ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a ak zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, keďže napriek tomu, že bol rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom, vydal poverenie na vykonanie exekúcie a žiadosť o udelenie poverenia nezamietol, a teda takéto jeho svojvoľné rozhodnutie je rozhodnutím, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku.

Sudca JUDr. S [REDAKOVANÉ] mal ďalej dopisovať údaje do verejnej listiny – poverenia č. 5207 035758*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. L [REDAKOVANÉ] Ž [REDAKOVANÉ] v úmysle, aby bola použitá ako práva.

Navrhovateľ v právnych dôvodoch poukázal najmä na ustanovenia § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku a § 44 ods. 2 a § 45 ods. 1 Exekučného poriadku. V súvislosti s „dopisovaním“ do poverenia na vykonanie exekúcie poukázal na ustanovenie § 176 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestného zákona platného v čase spáchania disciplinárneho previnenia.

Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že pri vydaní poverenia malo dôjsť k manipulácii so súdnym spisom č.k. 7 Er 444/03, keď poverenie č. 5807 035758* zo dňa 1.12.2003 je zažurnalizované na čísle listu 18, avšak doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, podané súdu dňa 28.11.2003, ktoré časovo malo vydaniu poverenia predchádzať je zažurnalizované až na čísle listu 19.

Ako dôkazy navrhol navrhovateľ vykonať oboznámenie spisov Okresného súdu M [REDAKOVANÉ] č.k. 7 Er 444/03, č.k. 16 Er 428/03, č.k. 8 Er 388/03, upovedomenie o začatí exekúcie zo 16.1.2004 a príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo 16.1.2004.

Sudca sa k návrhu vyjadril písomným podaním podaným prostredníctvom svojho zástupcu zo dňa 28.6.2004 v štyroch vymedzených oblastiach, pričom v prvom rade poukázal na skutočnosť, že v uvedenej veci bol právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu M [REDAKOVANÉ] č.k. 7 C 519/02-106, zo dňa 15.1.2003 (exekučný titul).

Preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a tiež doplnenie žiadosti podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Nezistil žiadny

rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a tak v zákonnej lehote od doručenia žiadosti dňa 1.12.2003 písomne poveril exekútora (exekútorku), aby vykonala exekúciu.

Po predložení písomného vyhotovenia poverenia, súdnu asistentku upozornil, aby vyhotovila nové poverenie, kde bude uvedený aj nárok oprávnenej na základe doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, zo dňa 28.11.2003. Asistentka mu potom doniesla poverenie na vykonanie exekúcie, kde už bola uvedená suma aj oprávnená M. S. a tiež tam bola suma 82 836,- Sk pre právneho zástupcu a trovy súdneho exekútora. Takto vyhotovené poverenie na vykonanie exekúcie potom podpísal. Sudca sa domnieva, že aj keď asistentka súdu mechanickým strojom dopísala údaje do pôvodného poverenia, tak týmto úkonom sa poverenie nestalo nezákonným. Žiadna právna norma nezakazuje doplniť návrh na vykonanie exekúcie. JUDr. S. podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a tiež doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a nezistil žiadny rozpor žiadosti, ani doplnenie návrhu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, a preto v zákonnej lehote písomne poveril exekútora, aby vykonal exekúciu. Pripustil, že z hľadiska administratívnej kultúry možno mala asistentka súdu vyhotoviť nové poverenie na vykonanie exekúcie, kde by boli uvedené aj údaje na základe doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, zo dňa 28.11.2003 a nie tieto údaje dopisovať mechanickým strojom.

Sudca ďalej dôvodil, že nie je pravdou, že konal v zrejmom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku z dôvodu, že prechod povinností poisťovateľov vyplýva priamo z právneho predpisu (§ 15 zákona č. 381/2001 Z.z.).

K údajnému dopisovaniu sa vyjadril tak, že žiadne údaje do verejnej listiny nedopisoval. Údaje boli dopisované z toho dôvodu, že vo veci bolo podané dňa 28.11.2006 doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Žiadna právna norma nezakazuje doplniť návrh na vykonanie exekúcie. V pôvodnom poverení, ktoré bolo vydané na základe žiadosti, zo dňa 27.11.2003, neboli uvedené údaje, ktoré sú obsiahnuté v doplnení návrhu, zo dňa 28.11.2003. Je toho právneho názoru, že dopisované údaje do verejnej listiny majú oporu v zákone, lebo podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., poškodený má priamy nárok na plnenie proti poisťovni, je to špecifické právo poškodeného proti poisťovni na výplatu plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Toto právo na plnenie poškodenému proti poisťovni vzniká na základe právneho predpisu. Verejná listina sa stáva

verejnou listinou, keď je konanie ukončené a súd vydá rozhodnutie v príslušnej veci. Tým, že bolo vydané poverenie, ktoré sa vzťahovalo len na žiadosť o udelenie poverenia zo dňa 27.11.2003, tak konanie ukončené nebolo, lebo v tej istej veci bol doplnený návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 28.11.2003. Z uvedeného vyplýva, že tu nie je možné hovoriť o origináli poverenia a o dopisovaní údajov do originálu poverenia. Poverenie na výkon exekúcie sa stalo verejnou listinou, keď bolo vyhotovené a ním podpísané, kde boli uvedené údaje aj podľa doplneného návrhu na vykonanie exekúcie, t. j. údaje o oprávnenej – M [redacted] S [redacted] a údaje o zaplatenie istiny 29 671 200,- Sk s príslušenstvom.

Súdca jednoznačne poprel, že bol vopred dohodnutý s menovaným advokátom a súdnou exekútorkou, tiež nie je pravdou, že sa svojím konaním dopustil podvodného konania.

Súdca nakoniec namietol lehoty na rozhodnutie o disciplinárnom previnení sudcu, podľa § 129 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príslušiakoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého disciplinárny súd je povinný rozhodnúť o disciplinárnom previnení sudcu spravidla do troch mesiacov od podania návrhu na disciplinárne konanie. Návrh na začatie disciplinárneho konania zaslal minister spravodlivosti Slovenskej republiky disciplinárnemu súdu ešte 29.1.2004, doručený bol 30. januára 2004 a do času podania vyjadrenia v júli 2004 disciplinárny súd vo veci ešte nerozhodol.

K pohnútke na jeho disciplinárne stíhanie uviedol, že silné finančné skupiny sa cez politické a mediálne tlaky snažia zavražďovať sudcov pri rozhodovaní o náhrade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a následne vydávanie poverenia na výkon exekúcie proti poisťovni. Takéto zavražďovanie a ovplyvňovanie sudcov sa vždy považuje za zásah do nezávislého výkonu sudcovskej funkcie. A [redacted] – S [redacted] p [redacted], a.s. si takýmto spôsobom vytvára monopol a dominantné postavenie na našom trhu v oblasti poisťovníctva.

Z uvedených dôvodov mal sudca JUDr. J [redacted] S [redacted] za to, že jeho rozhodnutím vo veci nenaplnil pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia a v konaní nebol produkovaný jediný dôkaz o tom, že vedome porušil povinnosť sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato a nakoniec nebol vyprodukovaný jediný dôkaz o tom, že by vo veci išlo o svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku. Navrhol, aby ho disciplinárny súd oslobodil spod návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania a na preukázanie svojich obhajobných tvrdení navrhol ako svedkov vypočuť advokáta A [redacted]

H[REDAKOVANÉ] a súdnu exekútoru JUDr. L[REDAKOVANÉ] Ž[REDAKOVANÉ] Ďalej navrhol oboznámiť článok z denníka Národná obroda zo dňa 19.6.2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnych pojednávaníach konaných v dňoch 22. júla 2004, 29. septembra 2004 a 22. novembra 2006 vykonal dokazovanie vypočutím sudcu JUDr. J[REDAKOVANÉ] S[REDAKOVANÉ], ktorý sa k veci vyjadril v tom smere, že sa v celom rozsahu pridržiava svojho písomného vyjadrenia, pričom uviedol, že sa necíti vinným zo spáchaného skutku tak, ako mu to kladie za vinu minister spravodlivosti Slovenskej republiky, pretože neporušil žiaden právny predpis. Ako sudca pôsobí už 33 rokov a počas svojej sudcovskej činnosti vybavoval stovky až tisíce prípadov a počas jeho praxe mu nikto nikdy nič nevytýkal, najmä že by z hľadiska odbornosti vedome alebo nevedome porušil nejaký právny predpis. K samotnému skutku sa vyjadril tak, že mu ako sudcovi bol predložený návrh na poverenie exekútora v predmetnej veci z titulu právoplatného rozsudku Okresného súdu v H[REDAKOVANÉ] sp. zn. 7 C 519/02-106 zo dňa 15.1.2003 na sumu okolo 1 045 100,- Sk v ktorom bol ako oprávnený JUDr. H[REDAKOVANÉ] a povinný S[REDAKOVANÉ] k[REDAKOVANÉ] p[REDAKOVANÉ] (ďalej „SKP“). Na druhý deň bolo podané doplnenie a to na základe toho istého vykonateľného rozsudku okresného súdu pre oprávnenú poškodenú S[REDAKOVANÉ] a povinného SKP na sumu 29 671 200,- Sk. Exekučný spis mu ako sudcovi bol predložený naraz s obidvomi podaniami. Na základe spisu dal blanketárny pokyn na vyhotovenie poverenia, ktoré sa nachádza na č. l. 17, z ktorého vyplýva, že dal kancelárii pokyn, ako je to zakrúžkované pod bodom 1, aby vyhotovila poverenie pre exekútora a potom predložila na podpis sudcovi. Za druhé dal pokyn, aby originál poverenia kancelária zaslala exekútorovi a originál spisu dala do spisovne. Tieto úkony uskutočnil 1. 12. 2003. Po tomto príkaze mu asistentka I[REDAKOVANÉ] F[REDAKOVANÉ] priniesla poverenie na podpis, pričom si dátum presne nepamätá, ale jedná sa o poverenie na č. l. 18 spisu 7 Er 444/03. Po prekontrolovaní poverenia zistil, že toto poverenie bolo vydané na uspokojenie nároku trov konania iba u advokáta, a že tam chýba nárok poškodenej S[REDAKOVANÉ]. Preto nepodpísal poverenie, vrátil ho asistentke späť, aby tam doplnila meno oprávnenej poškodenej Semešovej aj s výškou nároku. Opakovane zdôraznil, že keď zistil, že tam chýba po doplnení návrhu, ako oprávnený aj poškodená S[REDAKOVANÉ] že poverenie nepodpísal, povedal svojej asistentke, aby to doplnila, čo urobila, ale takým spôsobom, že poškodenú dopísala mechanickým strojom spolu so sumou a podľa jeho názoru takto postupovala z dôvodu, že sa nemohla tzv. trafiť do riadku počítačom. Sám nemohol vydať dve nezávislé poverenia, pretože nešlo o dva návrhy, ale išlo o jeden návrh s doplnením. V tomto štádiu sa ešte stále nejednalo o verejnú listinu a ani sa nejednalo o nejaké pozmeňovanie alebo falšovanie listiny, ani porušenie uzavretej pečate, lebo ešte nebolo nič podpísané, ani opečiatkované. Až po tomto doplnení príkaz na poverenie exekúcie podpísal, potom

sa opečiatkoval a tak bol následne vyexpedovaný. Až vtedy sa to poverenie stalo verejnou listinou.

K samotnému konaniu, že konal v zrejmom rozpore s ustanovenia § 37 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Exekučného poriadku sa vyjadril tak že ako sudca samozrejme skúmal, či je daný exekučný titul a skúmal z procesného hľadiska, či je správne uvedený oprávnený a povinný. Exekučný titul mal, pretože bol daný z rozsudku 7 C 519/02. Na základe návrhu a doplnenia návrhu na poverenie mal oprávneného JUDr. H. [REDAKOVANÉ] a poškodenú S. [REDAKOVANÉ]. K právnej problematike, keď posudzoval oprávnenosť poverenia ako oprávnenej S. [REDAKOVANÉ] proti povinnému SKP ako sudca vychádzal z ustanovenia § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa tohto ustanovenia náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Vo svojej dlhoročnej praxi pozná ako robili iní sudcovia a sám rozhodoval veľa vecí v rámci náhrady škody, kde ako vedľajší účastník vystupovala poisťovňa. V praxi vždy poisťovňa pri povinnom zmluvnom poistení, v minulosti sa tento inštitút nazýval Zákonné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkovaním motorových vozidiel, pri vyšších nárokoch vždy poškodenému škodu uhrádzala poisťovňa. Potom už bola vec regresnej náhrady medzi poisťovňou a poisteným škodcom tzn., že podľa tejto praxe by museli byť ďalší a podľa neho veľa sudcov kárne alebo disciplinárne stíhaní.

Jeho právny názor je jednoznačný, že exekučný titul vzniká priamo zo zákona na základe vykonateľného rozsudku medzi poškodeným a poisťovateľom ako vedľajším účastníkom.

Ďalej sa vyjadril, že nikdy nebol v styku s JUDr. H. [REDAKOVANÉ] nebol dohodnutý ani so žiadnou exekútorkou. Vydal poverenie pre JUDr. Ž. [REDAKOVANÉ], ktorú poznal tiež len z písomnosti, ani žalobkyňu nevidel, ani s ňou neprišiel do styku. Poškodenú bol osobne spolu so zástupcom poisťovne, ako vedľajšieho účastníka, JUDr. M. [REDAKOVANÉ] vypočuť priamo v byte poškodenej lebo bola imobilná. Pri výsluchu ju videl prvýkrát aj naposledy.

Sudca ďalej poukázal na skutočnosť, že aj zo strany povinného boli zrejme porušené určité pravidlá hry, pretože po vydaní poverenia, ktoré bolo expedované, nikto nevzniesol námietky a potom sa len z médií, tlače, televízie dozvedel, čo sa deje.

Sudca sa tiež vyjadril, že poverenie na vykonanie exekúcie v prospech advokáta JUDr. H. [REDAKOVANÉ] ako oprávneného na sumu 1 045 100,- Sk vydal na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku, v ktorom mu sám priznal aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Sudca JUDr. S [REDACTED] tiež výslovne uviedol, že sám dal pokyn na vypracovanie poverenia v prospech JUDr. H [REDACTED] a keď zistil, že v poverení chýba meno poškodenej S [REDACTED] nariadil asistentke, aby ju dopísala.

K nakladaniu so spisom a žurnalizácii sa nevedel vyjadriť, nakoľko mal asistentku pani F [REDACTED]

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením žiadosti o vykonanie exekúcie na č. l. 75, spisov Okresného súdu v M [REDACTED] č.k. 7 Er 444/03, č.k. 16 Er 428/03, č.k. 8 Er 388/03, príkazu na začatie exekúcie vydaného JUDr. Ž [REDACTED] č. l. 10 – 12, upovedomenia o začatí exekúcie č. l. 13 – 14, vyjadrenia na č. l. 17 – 22 s pripojeným článkom Národnej Obrody na č. l. 24 – 25, žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. l. 27 – 28, trestného oznámenia č. l. 30 – 37, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. l. 46, spisu súdnej exekútorky JUDr. Ž [REDACTED] sp. zn. Ex 1599/03, z toho najmä návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 26.11.2003 a doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 28.11.2003.

V záverečnom návrhu zástupkyňa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky navrhla rozhodnúť v zmysle petitu písomného návrhu o vine a navrhla uložiť disciplinárne opatrenie podľa návrhu.

Obhajca sudcu JUDr. J [REDACTED] K [REDACTED] v záverečnom návrhu poukázal na Ústavu Slovenskej republiky, konkrétne na čl. 144 a 145 a ďalej rozobral problematiku prechodu práv a tu konkrétne poukázal na právne názory jednak v iných veciach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu, ako aj na odlišný názor predsedu senátu JUDr. M [REDACTED] I [REDACTED] ktorá je pripojená k vyjadreniu sudcu. V danom prípade ide o právne názory na danú problematiku, a teda ide o rozhodovaciu činnosť sudcu, za ktorú sudcu nemožno stíhať ani trestať. Nakoniec podrobne poukázal aj na prax iných súdov, pokiaľ sa týka problematiky dopísania údajov, tzv. mechanickým strojom, kde bolo zistené špeciálnym súdom, že táto prax je bežná. Navrhol preto, aby disciplinárny súd jeho klienta oslobodil spod návrhu a ďalej žiadal, aby boli priznané aj trovy konania, ktoré dodatočne vyčíslil a predložil v lehote troch dní.

Sudca JUDr. J [REDACTED] S [REDACTED] sa v záverečnom návrhu pripojil k návrhu svojho obhajcu. Po celú dobu konania sa cítil nevinný a navrhol preto, aby bol oslobodený.

Po vykonanom dokazovaní a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, mal disciplinárny súd vážne pochybnosti, či je skutok, ktorý je uvedený v návrhu navrhovateľa, disciplinárnym previnením sudcu

JUDr. J. S. a teda či sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ Zákona o sudcoch.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že priebeh konania Okresného súdu M. č.k. 7 Er 444/2003 prebehlo tak, ako je uvedené v návrhu navrhovateľa a nebolo sporné, že sudca vykonal všetky úkony súdu, ktoré sú mu kladené za vinu. JUDr. J. S. naopak výslovne potvrdil všetky svoje úkony, ako úkony zákonného sudcu. Disciplinárny súd preto, okrem oboznámenia spisu, nevykonával v tomto smere žiadne ďalšie dokazovanie.

Disciplinárny súd po vyriešení uvedenej otázky pristúpil k podrobnému preskúmaniu postupu sudcu vo veci sp. zn. 7 Er 444/2003, v ktorom sa mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia a zistil, že dňa 27.11.2003 podala JUDr. L. Ž. súdna exekútorka so sídlom Exekútorského úradu M. na Okresný súd M. pod č. Ex 1599/03-14 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného JUDr. A. H. advokáta, K. proti povinnému S. k. p., B. – N. M. zo zákona zastúpená A. – S. p., a. s., so sídlom B., o zaplatenie 1 045 100,- Sk a doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie, podaného Okresnému súdu M. dňa 28.11.2003, v ktorom bol ako oprávnený uvedený M. S., nar. , bytom M. zastúpená JUDr. A. H. advokátom so sídlom v K. a povinný S. k. p., B. – N. M. zo zákona zastúpená A. – S. p., a. s., so sídlom B., o zaplatenie istiny 671 200,- Sk s príslušenstvom.

JUDr. J. S. vydal dňa 1.12.2003 poverenie č. 5807 035758*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. L. Ž.

Ako exekučný titul v uvedenej veci bol uvedený rozsudok Okresného súdu M. č.k. 7 C 519/02 zo dňa 15.1.2003, ktorým súd v právnej veci konania o náhradu škody z ublíženia na zdraví zaviazal žalovaného S. Ing. J. S., nar. , IČO: , M., za účasti vedľajšieho účastníka A. S. p., a.s., zaplatiť žalobkyni M. S., rod. M., nar. , bytom M. sumu 29 671 200,- Sk so 17,6% úrokmi z omeškania a súčasne bol zviazaný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. A. H.

vo výške 973 100,- Sk. Žalovaný bol tiež zaviazaný zaplatiť na účet Okresného súdu v M [REDAKOVANÉ] súdny poplatok vo výške 200 000,- Sk.

Disciplinárny súd následne zisťoval, či mal sudca v každom procesnom štádiu konania oporu pre svoje konanie a rozhodovanie v právnom predpise a zistil, že sudca mal a musel v danej veci konať na základe ustanovenia § 254 ods. 3 O.s.p. s poukazom na § 44 a § 45 Exekučného poriadku. Pokiaľ sa týkalo otázok označenia povinného a stanovenia výšky vymáhanej sumy v poverení, disciplinárny súd skúmal či existovali právne predpisy, ktoré by odôvodňovali postup sudcu a zistil, že existujú právne predpisy, ktoré sudca pri svojom rozhodovaní aplikoval. Jedná sa najmä o tieto právne predpisy:

- § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého účastníkmi konania sú oprávnení a povinní. Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41) a prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu,
- § 823 Občianskeho zákonníka (poistenie zodpovednosti za škody), podľa ktorého náhradu platí poisťiteľ poškodenému, poškodený však nemá právo na plnenie proti poisťiteľovi, ak osobitné predpisy neustanovujú inak,
- § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky,
- § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého rovnako zodpovedá aj iný prevádzkovateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzkovateľ lietadla,
- § 3 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb., podľa ktorého prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, na ktorého sa vzťahuje zákonné poistenie, má právo, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa osobitných právnych predpisov poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla inému na zdraví, pokiaľ poistený za túto škodu zodpovedá podľa zákona a ak sa ďalej neustanovuje inak,
- § 9 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb., podľa ktorého poisťovňa je povinná plniť do 15 dní po skončení vyšetrenia nevyhnutného na zistenie jej povinnosti alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia o výške náhrady škody. Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu,

- § 37 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z., podľa ktorého prechod povinností alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu,
- § 28 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého právne vzťahy vzniknuté zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla do 31.12.2001 sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov,
- § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého práva a povinnosti S [redacted] p [redacted] a.s. vzniknuté zo zákonného poistenia prechádzajú 1.1.2002 na kanceláriu. Tieto práva a povinnosti uplatňuje a vykonáva v mene a na účet kancelárie S [redacted] p [redacted], a.s.,
- § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Postup sudcu, najmä jeho rozhodovanie, v súvislosti s uvedenými právnymi predpismi pri udelení poverenia na povinnú osobu, ktorá nebola účastníkom základného konania Okresného súdu v M [redacted] sú podrobne analyzované ako vo vyjadreniach samotného sudcu, tak aj v konštantnej judikatúre disciplinárneho súdu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Disciplinárny súd v konaní sudcu JUDr. J [redacted] S [redacted] nezistil žiaden úkon, ktorý by sa vyznačoval prvkami svojvoľného postupu pri rozhodovaní. Práve naopak rozsiahle odôvodnenia citovaných písomností preukazujú, že JUDr. S [redacted] čelí iným právnym názorom na jednu posudzovanú vec, pričom disciplinárny súd by postupoval nad rámec svojich právomocí, ak by sa správnosťou či úplnosťou niektorého z týchto právnych názorov zaoberal. Disciplinárny súd dospel k jednoznačnému záveru, že sudca postupoval pri rozhodovaní v predmetnej veci tak, že aplikoval, v rámci svojej rozhodovacej činnosti a prípustnej úvahy, konkrétne existujúce platné právne predpisy, a teda sa jednoznačne jednalo o rozhodovaciu činnosť sudcu.

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Medzinárodnou zmluvou v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky je zmluva o ľudských právach a základných slobodách, ktorej je priznaná prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Z čl. 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo i povinnosť sudcu vykladať zákony a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia nezávisle a nestranne (časť sľubu sudcu).

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pri výklade čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že pre splnenie podmienky nezávislosti súdu je nevyhnutné aj to, aby súd mohol oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný **slobodný názor** na fakty a na ich právnu stránku bez toho, aby mal akýkoľvek záväzok voči stranám a verejným orgánom.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Zákona o sudcoch je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecné záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch za rozhodnutie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať a to ani po zániku funkcie.

Uvedenú úpravu nezávislosti a nestrannosti súdu, práv a povinností sudcu je nutné zohľadňovať v disciplinárnom konaní aj pri výklade pojmu „**svojvoľné** rozhodnutie sudcu, ktoré **zjavne** nemá oporu v právnom poriadku, ...“

Výklad skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia nesmie pripustiť zásah do nezávislosti a nestrannosti rozhodovacej činnosti sudcu (do výkonu súdnictva).

Disciplinárny súd je teda **oprávnený** (má v právomoci) posudzovať len také rozhodnutie sudcu, ktoré spĺňa uvedené kritériá. Nie je oprávnený posudzovať každé procesné a hmotnoprávne pochybenie sudcu, t. j. zákonnosť konania a rozhodovania, ktoré je oprávnený preskúmať len súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Disciplinárny súd nie je totiž súčasťou všeobecného súdnictva v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 4.3.2002, sp. zn. PL. ÚS 7/02. Takéto kompetencie, vo vzťahu k všeobecnému súdnictvu, nemá ani Ústavný súd Slovenskej republiky (viď uznesenie sp. zn. I. ÚS 26/93 zo 7. 9. 1993, sp. zn. I. ÚS 138/93 z 12.1.1994).

Z povahy disciplinárneho previnenia vyplýva, že ide o protispoločenský delikt nižšej závažnosti než u trestného činu. Pri výklade pojmov v skutkovej podstate disciplinárneho previnenia je preto možné aplikovať **pravidlá výkladu**

trestnoprávnej normy (jazykový, logický, systematický, historický, doslovný, extenzívny, reštriktívny a nasl.).

Pojem „svojvoľné“ je pomerne neurčitým výrazom. Z gramatického hľadiska sú jeho synonymom slová – nedisciplinovaný, nespútaný, rozmarný.

Pojmu „zjavný“ sú synonymum slová viditeľný, zrejmý, očividný, zreteľný. Pri aplikácii pravidiel logického výkladu (argumentum a maiore ad minus) nie je naplnená skutková podstata pri každom svojvoľnom rozhodnutí, ale len pri ktorom je očividné (zreteľné), že nemá oporu v právnom poriadku. O svojvoľné rozhodovanie (nedisciplinované) nejde v prípadoch, ak sudca aplikuje právo v rámci stanovených procesných a výkladových pravidiel, aj keby bol výklad vecne nesprávny.

Stotožnenie pojmu „svojvoľné rozhodnutie“ s pojmom nesprávny výklad pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu by znamenal neprípustný zásah do nezávislého a nestranného rozhodovania súdu garantovaného uvedeným medzinárodným Dohovorom, Ústavou Slovenskej republiky i Zákonom o sudcoch a prísediacich (nerešpektovanie práva súdu oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný slobodný názor na fakty a na ich právnu stránku).

Pri výklade normy je prípustné vychádzať aj z názorov publikovaných v právnickej literatúre, aj keď nie sú právne záväzné. Z komentára k Ústave Slovenskej republiky autora Jána Drgonca (vydavateľstvo Heuréka – prvé vydanie januára 2004) vyplýva aj to, že názorom sudcu, ktorý nemá oporu v zákone je názor, ktorý zákon popiera alebo sa natoľko odchyľuje od znenia právnej úpravy, že popiera účel a význam právnej úpravy. Zhodné stanovisko je vyjadrené aj v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 215/03-7.

Vzhľadom na vyššie uvedený preukázaný procesný postup sudcu v konaní, právny názor rozvedený v odôvodnení rozhodnutia a použité pravidlá výkladu pri aplikácii právnych predpisov, dospel disciplinárny súd k záveru, že nejde o nedisciplinovaný postup sudcu pri výklade právnej normy, ktorý by jednoznačne zreteľne popieral účel a význam riešenej právnej úpravy plnenia z poistnej udalosti pri udeľovaní poverenia na vykonanie exekúcie.

Je teda nepochybné preukázané, že nejde o svojvoľné rozhodnutie sudcu jeho úmyselným konaním, ktoré by zjavne nemalo oporu v právnom poriadku. Bolo preto rozhodnuté o oslobodení sudcu z disciplinárneho previnenia v týchto skutkoch týkajúcich sa rozhodovania v uvedených konaniach.

V prípade vytykaného konania o doplnení verejnej listiny sa disciplinárny súd mohol iba stotožniť so závermi súdov konajúcich v trestnej veci, ktorej

predmetom konania bolo aj toto údajné nezákonné konanie JUDr. S [REDAKOVANÉ] a kde súdy oboch stupňov ustálili, že sudca sa falšovania „verejnej listiny“ nemohol dopustiť, nakoľko sa v danom prípade nejednalo o verejnú listinu a sudca sám až do riadneho vydania poverenia nebol viazaný svojím rozhodnutím.

Záverom treba uviesť, že spoločenská nebezpečnosť konania sudcu by sa aj v prípade porušenia povinností zo strany sudcu mohla vyhodnotiť ako veľmi nízka, nakoľko samotné rozhodnutie malo oporu v exekučnom titule danom právoplatným rozhodnutím príslušného súdu a tak by nepochybne nakoniec došlo k vymoženiu žalovanej sumy.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania disciplinárny súd ponechal na samostatné rozhodnutie, nakoľko advokát sudcu nepredložil súdu vyúčtované trovy konania.

Odlišný názor člena senátu je priložený k tomuto rozhodnutiu.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 22. novembra 2006

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: